

Cerul

Nicu Hăloiu

Cerul

De-atâtea ori cerut-am îndurare
cerului, care-a rămas tăcut,
cui să-i fi cerut dacă simțeam că doare
iar să îndur, n-aș fi putut mai mult?

Cui să cer eu milă, cu rănila deschise,
cui să fi cerut atunci puțină alinare,
dacă băteam mereu la porți închise,
în dorința unui strop măcar de îndurare?

De tot de-atâtea ori, cerul a fost tăcut
și știu că dincolo de lacrimi și suspine
oricât de tare, vreodată m-a durut,
cerul , cu toate ale sale, este în mine!